¶ Cōmendacō ptacte ɔtēplacōis. ¶ ca. ix.
Ergo in oracōne mens vestra taliter deū cōtempletur. taliter intentio vr̄a ymaginem eius meditetur. scʒ talē lucē q̄ ſic ſup ſolē ut ſol ſup cādelam reſplendeat ymo talē que ſic ſup innumera angelorꝝ et aiarū milia p̄ ſole milies ſplēdida ut ſol ſup ſydera reſulget. Vn̄ dicitur in canonica iacobi. Omne datū optimuʒ et ōme donū pfectū deſup ē deſcēdēs a pr̄e luminū. Nō multū quippe a veritate oberrat. qui talem dei ymaginē ante oculos cordis in oracōe verſat. Hec pn̄s viſio dei facie ad facieʒ regnū celorꝝ vocatur. quia extra hoc corporeum celum ymo extra ōmem locum angeli et iuſti qui celi nomiantur hac viſione fruūtur. Idcirco etiam q̄uis deus in ōmibꝫ creaturis eſſentialiter credat̄ manere. xp̄e tn̄ in celis id ē in iuſtis habitarē p̄dicatur qꝛ ipi inhabitacōnē eius fruēdo ſentiūt et eū ōmibꝫ rebus ineſſe gaudētes cōſpiciūt quē ſibi mīme adeſſe cognoſcūt q̄ terrena diligūt. Sicut eni videns ⁊ cecus in ſole poſiti. vidēs eo fruitur. cecus eius lūine p̄uatur q̄uis pn̄tia ſolis vtriqꝫ eque aſſit. tamen eius p̄ſentiā nō equaliter vterqꝫ ſentit. Sic deus hoītū inhabitare dr̄. qui eius pn̄tiā facie ad faciē vidēdo ut angeli. aut p ɔtēplacōem ſpeculanlando vt iuſti in hac vita fruuntur. In hīs autē nō eſſe dicitur qui eius viſione priuantur

vnde ⁊ regnū celorū intra nos eſſe p̄dicatur· qꝛ
viſio dei om̄ipotētis q̄ regnū celorū id ē iuſtoꝝ
nomiatur· in angelis ⁊ iuſtis ꝯtemplatur· Hec
etiā vita eterna appellatur· qꝛ beati pn̄tia inde-
ficientis vite plene pfunduntur et nunq̄ȝ nec
morti nec illis doloribus miniſtris mortis ſub-
iacere pmittuntur· ad hōc enim creati ſunt ut
eternaliter viuant· et eternam vitam eternali-
ter aſpiciāt· Hec quoqȝ celeſtis ciuitas nūcu-
patur· qꝛ vnanimitas illoꝝ ciuiū ad videndū
regē glorie in decore ſuo cōgregatᷣ· Hec nichi-
lominus ihrl̄m ꝯgnomiatur· qꝛ viſione ſp ma-
nentis pacis ſatiatᷣ· Hec paradiſus vocatᷣ· qꝛ
om̄imoda gloria oīm deliciarū iocūdatur· Hec
q̄ȝ ſupna pr̄ia noiatur· qꝛ om̄es iuſti hāc viſio-
nem ut puta filij dei hereditare nō dubitāt· Cū
ḡ ſcōs in oꝛone inuocatis· ſic oportet de hijs co
gitare ꝯſtitutis in gloria eterne claritatis· ſcȝ
ſplendidiſſima luna longe p̄ ſolis fulgore lu
centia· q̄ om̄ia bona plenitudinis in viſione dei
habeāt ⁊ cūctis ſe inuocātibȝ potēter ſbueniāt·
F S ol eternus ad quē vidēduȝ nos tua dul
cis oꝛo pduxit ⁊ cuius ſerena lux i cordibȝ nr̄is
p tua verba illuxit· ip̄e de tenebris te exemptū
in lucis regione cōſtituat· et inter luces quas
p̄dicas te lucētē luce ſue viſionis pleniter frui
tribuat· M Si q̄d p me pbabile fertur nolo
ut inde michi· ſȝ deo cuius donū ē gr̄a referatur·

qui ſepe per abiectos ſeruos ad hereditatem ſue viſionis filios ſuos cōuocat· et per hoſtes de exilio ad patriā iter ſalutis amicis pnotat· Et bene noſtis deformem aliquādo formoſo ·ſpeculum ymo cecum videntibus lumen tenuiſſe· ac claudum ſanis greſſu viam oſtendiſſe·

De trinitate pſonarū et ſubſtantie vnitate·

Fratres Capitulum ·x·

NOs quo aduiuimus pherennes deo grates referimus· cuius viſio nobis p te innotuit· et qui talem thezaurum carnalibꝫ abſconditum p te nobis ꝓtulit· Sed quia pondus carnis animam aggrauat ecce iterum cogitacō carnalis mentem diuina contemplantem pulſat· Cum enim ſuperius racō vnū deū veriſſime eſſe demōſtrauerit et ipm ſolum cūcta ex nichilo feciſſe ꝓbauerit· Quomō q̄ſi tres deos adorare docemur· dum prem pfectū deū· filiū pfectuꝫ deū· deinde ſpūm ſanctū pfectū deū ꝯfiteri monemur· dū eni ſic diſtincte tres pſone diſtinguūtur· quid aliud q̄ꝫ tres dij a nobis intelliguntur·

·M· Ipſa veritate ſe demonſtrāte et racōe ꝓbāte citius videbitis neceſſariā in vna eſſentia pſonarū trinitatē· et nichilominus p oīa neceſſariū in tribꝫ pſonis indiuidue ſbe vnitatē· Cū iā ſupius de eo loquerer enigmatice qꝛ nō poterā ꝓprie quid dixi eſſentiā dei eſſe· ·F· lucē·

·M· De luce quid gignitur? ·F· Splendor·